

at behandle disse Lovforslag, end der vil blive Tale om her, og jeg har ikke hørt, at der fra det konservative Folkepartis Side er blevet udtalt noget, som tydede paa, at man var ked af at behandle disse Lovforslag med saa stor Fart. (C. F. Sørensen: Finansloven). Ja, Finansloven kan ogsaa nævnes. Men jeg vil for Resten i denne Forbindelse sige, at det her drejer sig om Spørgsmaalet: Ønsker man Sagen fremmet, eller ønsker man det ikke? Det maa jo være den sidstnævnte Opfattelse, som ligger til Grund for det, der blev udtalt paa den nævnte Maade, idet en saadan Udtalelse tiest kommer frem i det Øjeblik, man ikke ønsker en Sag fremmet. Jeg har her i store Træk søgt at belyse mit Partis Stilling til Sagen, og jeg skal slutte med at sige, at vi for vort Vedkommende er villige til at yde vor Støtte til en hurtig Behandling her i Tinget og helst med de Forandringer, som jeg har givet Udtryk for her under denne første Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Ordførerne for tre af de Partier, som har udtalt sig om denne Sag, det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) og nu sidst det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]), kan jeg takke for velvillig Tilslutning til det Princip, hvorpaa Lovforslaget hviler, og for Tilsegn om Villighed til at arbejde med paa dette Lovforslags Gennemførelse. Til min Beklagelse kan jeg ikke udstrække denne Tak til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, men til det i allerhøjeste Grad mærkværdige Indlæg ved denne Sags Behandling, som det ærede Medlem har givet, skal jeg om lidt komme tilbage. Der er jo af de ærede Ordførere, som har udtalt sig til Gunst for Lovforslagets Gennemførelse, ydret Betænkeligheder ved forskellige Enkeltheder i Lovforslaget, Betænkeligheder, som ogsaa er fremført fra Ordførernes Side i det høje Folketing, som der har været Genstand for en indgaaende Behandling, og som det derfor sikkert ikke er muligt under Forhandlingerne her i dette høje Ting at belyse paa en ny Maade. Jeg skal derfor ogsaa kun ret kort omtale forskellige af de Indvendinger eller forskellige af de Ønsker, som er fremført fra Ordførernes Side, uden i Enkeltheder at komme ind paa, hvad man fra forskellig Side har haft at bemærke.

Det ærede 13de Medlem for 5te Kreds, som jo i øvrigt gav Lovforslaget sin Tilslutning, udtalte i Forbindelse med Spørgsmaalet

om Fordelingen af de 5 Mill. Kr. til Kommuner, at han meget kunde ønske, at Fordelingsreglerne kom til at indgaa i selve Loven. Jeg vilde meget beklage, om man vilde gøre et Forsøg i dette høje Ting paa at imødekomme det ærede Medlems Ønske. Man maa efter min Opfattelse nødvendigvis have nogen Erfaring for, hvorledes denne Lovgivning kommer til at virke ude i Kommunerne, før disse Regler kan udformes, og da Fordelingen efter disse Regler først skal ske efter Forløbet af 2 Aar, kan jeg egentlig ikke se, hvad det skulde være for en Interesse, som er afgørende for Kravet om at faa Reglerne fastsat allerede nu og faa dem indført i Loven; hvis det skulde vise sig, at de fastsatte Bestemmelser ikke sluttede om den Opgave, hvis Løsning de skulde tjene, eller hvis man fandt, at der var Hensyn, som burde være taget, men som ikke var taget ved Udformningen af disse Regler, saa maatte man gaa til Lovændringer. Jeg kan dog ikke vel tænke mig, at det ikke skulde være muligt at give Rigsdagen al den Indflydelse paa denne Sag, som Rigsdagen kan ønske, gennem den Bestemmelse, som findes i Lovforslaget, nemlig at der skal ske Indstilling fra Indenrigsministeren til Finansudvalgene, idet Rigsdagen saa vil kunne gøre sin Indflydelse gældende gennem den Forhandling, som i Tilknytning dertil bliver ført indenfor de enkelte Partier, hvorved ethvert Medlem jo har rig Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende. Men, som sagt, i øvrigt takker jeg det ærede 13de Medlem for 5te Kreds for hans Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) mener, at en Aldersrentelovgivning vanskelig kan bygges paa Princippet Hjælp til Selvhjælp. Man kan, siger det ærede Medlem, bygge en Invaliditetslovgivning og en Sygeforsikringslovgivning paa Princippet Hjælp til Selvhjælp, men man kan ikke bygge en Aldersforsikringslovgivning paa dette Grundlag, for medens Folk ved, at selv om de er raske i Øjeblikket, er der Mulighed for, at de kan blive syge, og selv om de har deres fulde Førlighed, er der Mulighed for, at de kan blive Invalider — hvorfor man ogsaa kan faa dem til at betale til disse Forsikringsformer —, saa viser Ungdommen ganske Tanken om Alderdommen fra sig, den ligger Ungdommen saa fjernt, at den overhovedet ikke vil bringe Ofre for at imødegaa dens Virkninger. Dette Ræsonnement forstaar jeg ikke, thi Forholdet er dog det, at Alderdommen venter alle, for saa vidt de ikke dør forinden; den unge, som haaber paa